

РЕШЕНИЕ

№ 1915

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 22.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Цветанка Паунова

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **2440** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145-178 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл. 54, ал. 6 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Производството по делото е образувано по протест на Я. К., прокурор от Софийска градска прокуратура, срещу Заповед № 18-7122/03.08.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С. /СГКК С./, с която се одобрява изменението в КККР на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, одобрена със Заповед № РД-18-38/10.07.2012г. на изпълнителния директор на АГКК, състоящо се в нанасяне на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1607.7129 по скица-проект № 15-252878/13.03.2020г.

С протеста се иска обявяване нищожността на Заповед № 18-7122/03.08.2020г. По същество се твърди, че е налице груба материална незаконосъобразност и съществени процесуални нарушения. Твърди се, че с допуснатото изменение се нанася имот 68134.1607.7129, който попада върху част от подземни гаражи, част от самите гаражи и цялата рампа, осигуряваща подход към тях, с което се възпрепятствал достъпа до самите гаражи.

В съдебно заседание представител на Софийска градска прокуратура не се явява.

Ответникът - началникът на Службата по геодезия, картография и кадастър С. се представлява от адв. Й., която моли за отхвърляне на протеста и претендира разноски по делото.

Заинтересованата страна Столична община, район "Студентски" се представлява от

гл.юрк. С., която моли за отхвърляне на протеста.

Заинтересованите страни В. Н. Н., Д. П. Ц., С. П. Г. – Г., П. Г. Е., Й. Г. П., М. Б. И., И. Б. М., Ц. И. П., Т. Л. Й. и М. Л. Й. се представлява от адв. К., който моли за отхвърляне на протеста. Допълнително сочи, че засегнатите от изменението на КККР два обекта са незаконни и за тях към 2001г. е липсвало разрешение за строеж, такова и по-късно явно не е представено, обектите са незаконни и не могат да влияят на нанасянето на имотите в кадастъра.

Административен съд София-град, Второ отделение, 27-ми състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

С оспорената Заповед № 18-7122/03.08.2020г. на началника на СГКК-С. се одобрява изменението в КККР на [населено място], ЕКАТТЕ 68134, одобрена със Заповед № РД-18-38/10.07.2012г. на ИД на АГКК, състоящо се в нанасяне на поземлен имот с проектен идентификатор 68134.1607.7129 с площ от 729 кв.м. по скица-проект № 15-252878/13.03.2020г., въз основа на Решение на ПК по чл. 14, ал. 1, т. 1 от ЗСПЗЗ (чл. 18ж, ал. 1 от ППЗСПЗЗ) за възстановяване на правото на собственост в стари реални граници на имот № 9044, издадено от ОСЗГ О. купел на 30.06.2006г.

Със същата заповед се променят границите на имот с идентификатор 68134.1607.341, като площта - 8798 кв.м. се намалява на 8070 кв.м.

За изясняване на релевантните за делото обстоятелства е назначена и изслушана съдебно-техническа експертиза /СТЕ/ от инж. Т. И. А., която съдът кредитира изцяло. Според вещото лице имот с идентификатор 68134.1607.7129 с площ 729 кв.м съответства на: част от имота, възстановен е Решение № 9044/30.06.2006г. на Общинска служба по земеделие и гори - О. купел, която част попада извън обхвата на плана по чл. 16 от ЗУТ за местност „М. долина“ и за нея няма отреден УПИ и на отписания със Заповед № РД-57-246/15.10.2007 г. на Столична община имот от актовете книги за общинска собственост, АОС № 568/10.07.2002 г. на район „Студентски“.

Имот с идентификатор 68134.1607.7129 засяга рампа - подход към подземен гараж, нанесен в кадастралната карта с идентификатор 68134.1607.341.6. През имот с идентификатор 68134.1607.7129 минават канализационно отклонение (ФЗОБ) за вх. Д на [жилищен адрес] представляващ сграда с идентификатор 68134.1607.341.5 от кадастралната карта и ел. кабел НН.

Вещото лице установява, както следва: С Решение № 10 по Протокол № 27 от 27.07.2001 г. на СОС е одобрен частичен застроителен и регулационен план за м. „М. долина“, кв. 15, парцел 1-за детско заведение, парцел Н-за ЖС и улиците, ограждащи квартала. С Решение № 9044/30.06.2006г. на Общинска служба по земеделие и гори - О. купел (стр. 75-76 от делото), на наследниците на В. С. Д. е признато правото на собственост на имот № 61600, к.л. 645 и 665 е площ 2.100 дка. Възстановено е правото на собственост на частта от имота с площ 1.235 дка, а останалата площ от него - 0.865 кв.м е отказана за възстановяване. Незастроената част от имота, възстановена с решението, е определена с издадените от СО-Район „Студентски“ Удостоверение № 94- Ц-14/05.10.2005 г. и скица към него (стр. 84-85), на която е зацрихована определената като незастроена, подлежаща на възстановяване площ от имота. Решението за определяне на застроената и незастроената част от имота е одобрено със Заповед № РД- 64-73/05.10.2005 г. по чл. 11, ал. 4 от ППЗСПЗЗ (стр. 83) на СО-Район „Студентски“.

За местност „М. долина, части 1-ва, 2-ра, 3-та, 4-та, 5-та и 6-та”, с Решение № 696 от 19.07.2007 г. по Протокол № 1 14 на СОС и Решение № 851 от 13.09.2007 г. по Протокол № 7 за поправка на очевидна фактическа грешка, е изработен План за регулация и застрояване (ПРЗ) по реда на чл. 16 от ЗУТ. В този план УПИ II - за ЖС, кв. 15 е запазен със същите граници и на чертежа е записано решението на СОС от 2001г., с което е одобрен частичния план за кв. 15. В тази връзка следва да се приеме, че площта на УПИ II-за ЖС, кв. 15 е изключена от одобрения през 2007 г. план по чл. 16 от ЗУТ за местността.

Със Заповед № РД-57-246/15.10.2007г. на Столична община (стр. 82), от актовете книги за общинска собственост, АОС № 568/10.07.2002г. на район „Студентски”, са отписани 727 кв.м от имот пл. № 61600, к.л. 645, 665. Тези 727 кв.м представляват частта от възстановения с Решение № 9044/30.06.2006г. имот, попадаща в УПИ II-за ЖС, кв. 15.

Съгласно описаното в писмо на СО-Район „Студентски” до С. Р. Ф. от 01.02.2019 г. (стр. 73-74), с изработения през 2007 г. план по чл. 16 от ЗУТ, за поземлен имот № 61600 не е бил отреден УПИ. За имотите, за които не е бил отреден УПИ, с възлагателно писмо № ТП-21-04-1/08.07.2015 г. на главния архитект на СО, на ОП „С.” е възложено изработването на мотивирано предложение за изменение на плана за регулация и застрояване на м. „М. долина”. За бивш имот № 61600 е предвиден УПИ VIII-5593 в кв. За. Отреденият с проекта УПИ е за частта от имота, попадаща в територията на плана по чл. 16 от ЗУТ, от която УПИ II-за ЖС, кв. 15 е изключен. От извършените допълнителни справки е установено, че със Заповед № РА 50-909/28.11.2019 г. на главния архитект на СО, проектът за изменение в частта за УПИ VIII- 5593 в кв. За е одобрен. Отреденият УПИ VIII-5593 в кв. За е с площ 115 кв.м и е нанесен в кадастралната карта с идентификатор 68134.1607.7199, без данни за собственост.

Със Заповед № РСТ19-РА50-116/12.11.2019г. е одобрено изменение на плана за регулация и застрояване за кв. 15, с което от площта на УПИ (парцел) II-за ЖС, е обособен нов УПИ I-за общежитие по имотните граници на ПИ идентификатор 68134.1607.7127, разположен в източната част на квартала. Изменението на регулацията на засяга площта на стар имот пл. № 61600, к.л. 645, 665 и съответно на възстановената част от него.

При издаване на удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ от СО-Район „Студентски” за определяне на площите от бившия имот пл. № 61600, к.л. 645 и 665, които могат да бъдат възстановени, са спазени необходимите разстояния от сградите, нанесени в кадастралния план. Разстоянието от подземния гараж е 3 м, а от седеметажното и осеметажното тяло - съответно седем и осем метра, представляващи по 1/3 от височината на сградата. При извършения оглед на място е установено, че в кадастралния план не е била нанесена рампа, представляваща подход към подземния гараж и същата не е взета предвид при определяне на застроените части от имота.

При гореизложените фактически установявания съдът формира следните правни изводи:

Правото на участие на прокурора в административния процес е регламентирано в чл. 16, ал. 1, т. 1 и т. 3 от АПК във вр. с чл. 127, ал. 5 от Конституцията на РБ. Съгласно разпоредбата на чл. 16, ал. 1, т. 1 АПК прокурорът следи за спазване на законността в административния процес, като предприема действия за отмяна на незаконосъобразни административни и съдебни актове. Такова действие представлява

и подаването на протест пред съответния административен съд за отмяна, респ. за обявяване нищожността на даден административен акт. В този случай не се изисква обосноваване на важен държавен или обществен интерес. Съществуването в правния мир на незаконосъобразен, а в още по-голяма степен - на нищожен, административен акт, каквото е и заявеното в настоящото дело, не е в интерес нито на държавата, нито на обществото. В този смисъл т. 1 от Тълкувателно решение № 4 от 16.07.2009г. по тълк. д. № 2/2009 г. на ВАС.

Предвид изложеното съдът намира, че подадения протест от прокурор от СГП е процесуално допустим за разглеждане.

Преди всичко следва да бъде направено уточнението, че предмет на настоящото дело е инвокираната нищожност на Заповед № 18-7122/03.08.2020г. на началника на СГКК-С., доколкото това е изричното изявление в протеста, поради което съдът ще изследва само и единствено обстоятелствата, свързани с законосъобразността, респ. нищожността на процесния акт. Въпросите, какво е попълнено в КККР, налице ли са законно построени обекти в имот 68134.1607.341, както и чие е правото на собственост, съдът намира за неотнормими към предмета на делото и счита, че не следва да бъдат обсъждани.

Тук е мястото, където следва да се посочи, че одобрените по реда на ЗКИР кадастрални карти и кадастрални регистри имат декларативно действие. От тях не произтичат промени във вещноправния статут на имотите. За отразените данни за имотите в кадастралната карта законодателят е създал в чл. 2, ал. 5 от ЗКИР оборима презумпция за вярност, но неправилното отразяване на правото на собственост не води до пораждаване, изменение или погасяване на вещното право. Що се отнася до данните за носителите на вещни права, записани в кадастралния регистър, тази презумпция съществува, доколкото следва да бъде зачетен легитимиращият ефект на акта за собственост. Отсъствието или наличието на запис или записи в кадастралния регистър не може да има доказателствено значение или легитимиращ ефект, по-голям от тези на актовете за собственост.

Както бе посочено по-горе, иска се обявяване на нищожността на Заповед № 18-7122/03.08.2020г., доколкото и протестът е подаден извън сроковете по чл. 149, ал. 1 и ал. 4 от АПК.

В административното право, за разлика от гражданското право, липсва специален законов текст, който да регламентира кога съответният акт е нищожен и в кои случаи е унищожаван. Общоприето е становището, че нищожни са тези административни актове, които поради радикални, основни и тежки недостатъци се дисквалифицират като административни актове и въобще като юридически актове и се третираат от правото като несъществуващи, поради което изобщо не могат да породят правни последици. Във всеки отделен случай действителността на административния акт се преценява конкретно с оглед тежестта на порока, от който е засегнат, и дали той е годен да предизвика промяна в правната сфера на адресатите на акта.

Доколкото в АПК не съществуват изрично формулирани основания за нищожност на административните актове, в доктрината и съдебната практика е възприето, че такива са петте основания за незаконосъобразност по чл. 146 от АПК, но тогава, когато нарушенията им са особено съществени. Съобразно това, нищожен се явява само този акт, който е засегнат от толкова съществен порок, че изначално не е в състояние да породят правните последици, към които е насочен. С оглед горното и на всеки един от възможните пороци на административните актове, теорията е изградила следните

критерии кога един порок води до нищожност и кога същият води до унищожаемост: липсата на компетентност на органа, издал акта, винаги е основание за неговата нищожност; порокът във формата е основание за нищожност, само когато е толкова сериозен, че практически се приравнява на липса на форма и оттам - на липса на волеизявление; нарушенията на административнопроизводствените правила са основания за нищожност също, само ако са толкова съществени, че нарушението е довело до липса на волеизявление. Като правило, нарушенията на материалния закон касаят правилността на административния акт, а не неговата валидност, поради което нищожен би бил на посоченото основание само този акт, който изцяло е лишен от законова опора, т.е. не е издаден на основание нито една правна норма и същевременно засяга по отрицателен начин своя адресат. Поради това, единствено пълната липса на предвидените в приложимата материалноправна норма предпоставки за издаване на акта би довела до нищожност на посоченото основание. Само пълната липса на условията или предпоставките, предвидени в приложимата материалноправна норма и липсата на каквото и да е основание и изобщо на възможност за който и да е орган да издаде акт с това съдържание би довело до нищожност на административен акт на посоченото основание. Превратното упражняване на власт също е порок, водещ само до незаконосъобразност като правило, и само ако преследваната цел не може да се постигне с никакъв административен акт, посоченият порок обуславя нищожност.

С оглед на това и предвид искането, с което е сезиран, съдът намира, че предметът на настоящото производство се свежда до проверка на компетентността на органа, издал оспорения акт, спазването на установената писмена форма, спазването на правилата при издаването му, които биха повлияли на самото волеизявление, и спазването най-общо на материалния закон във връзка с разпоредените действия.

Както се посочи, при всички положения липсата на компетентност у издателя на акта – по материя, време и място, влече нищожност на акта. Този порок в случая не е налице. Заповед № 18-7122/03.08.2020г. е издадена от материално и териториално компетентен орган и в кръга на неговите правомощия, какъвто е началникът на СГКК – С. и съобразено с чл. 54, ал. 4 от ЗКИР. Законодателят е предоставил правомощие на началник служба по геодезия, картография и кадастър да одобрява измененията в КККР, поради което и в съответствие с териториалната си компетентност именно началник СГКК – С. е компетентният орган, който разполага с правомощието да одобри съответните изменения в одобрените КККР.

На следващо място, липсва порок във формата на акта, който да е толкова сериозен, че практически да се приравнява на липса на форма и оттам на липса на волеизявление, така че да е основание за нищожност.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, в кръга на неговите правомощия и в предвидената форма, с изложени мотиви- фактически и правни основания за издаването ѝ съобразно изискванията на чл.59 от АПК.

Що се отнася до спазването на процесуалния и материалния закон в контекста на преценка за нищожност: Съдът не констатира да са извършени нарушения на процесуалните правила в хода на производството по издаване на заповедта, нито нарушения на материалния закон и несъответствие с целта му, които да обусловят нищожност. Оспорената заповед не е нищожна поради липса на предмет и не страда от порока материална незаконосъобразност до степен, водеща до нейната нищожност. Недействителен административен акт до степен на нищожност предполага издаването

му при пълна липса на предпоставките, визирани в хипотезата на материалноправната норма, когато актът въобще е лишен от правно основание; когато такъв акт не може да бъде издаден въз основа на никакъв закон, от нито един орган. Такава тежка недействителност в конкретния случай не е налице. Налице е валидно материалноправно основание за издаване на акта, а именно изменението е одобрено на основание чл. 51, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, в хипотезата на отстраняване на непълноти и грешки.

Следователно, след като не са нарушени изискванията за компетентност и форма на заповедта, както и не са допуснати такива нарушения на процесуалния и материалния закон и целта му, които да обусловят нищожността ѝ, то същата е валиден административен акт.

Предвид изтичане на срока за оспорване/протестиране на заповедта, не е предмет на настоящото производство преценката за нейната материална законосъобразност, обуславяща отмяна /т.е. унищожаване/, а не нищожност на акта.

Все така следва да бъде посочено, че с изменението на КККР не се създават или ограничават вещни права. Във всеки един момент лицето, което счита че такива са нарушени, може да потърси защита пред гражданския съд. Ако пък се счита, че кадастралната карта и кадастралните регистри несъответстват на действителното фактическо положение, заинтересованото лице може да иска изменение на КККР по съответния ред.

По изложените съображения, протестът, с който се иска да бъде прогласена нищожността на оспорената заповед, е неоснователен и като такъв следва да се отхвърли.

При този изход на делото основателна е претенцията за присъждане на разноски в полза на ответника. Същата следва да бъде уважена в размер на 900 лева, съобразно приложения на л. 10б договор за правна защита и съдействие.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 27-ми състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ протест на прокурор от Софийска градска прокуратура, в който е обективизирано искане за прогласяване нищожността на Заповед № 18-7122/03.08.2020г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър С..

ОСЪЖДА Прокуратурата на Република България да заплати на Службата по геодезия, картография и кадастър С. направените по делото разноски в размер на 900 (деветстотин) лева.

Решението може да се оспори пред Върховния административен съд в 14-дневен рок от съобщаването му.

СЪДИЯ: